

У Луцьку відбудуться передноворічні ярмарки

Напередодні новорічних свят, 22 та 29 грудня, в Луцьку відбудуться передноворічні сільськогосподарські ярмарки. Зокрема, 22 грудня — на вулиці Глушець, а 29 грудня — на вулиці Єршова (поблизу ТЦ «Фуршет»). Початок роботи — о 9:00 год. Загалом із початку року в райцентрах і містах обласного значення проведено 2876 ярмарків. Реалізовано майже 16 тисяч тонн сільськогосподарської продукції на загальну суму 137,6 мільйона гривень.

Найкращий подарунок до свят — надувні санчата

Інша їхня назва — тюбінг, санки-«пірижки». Це сучасна заміна санчатам, що має вигляд надувного кола, призначеного для спуску по льоду чи снігу. За останні кілька років тюбінг став розвагою номер один на всіх гірськолижних курортах. Це не дивно, адже кататися на таких «пірижках» подобається всім. Це просто і не вимагає досвіду або якихось знань. Тюбінг безпечний, зручний у зберіганні та простий у використанні. Санчата випускаються в трьох моделях — для дітей, для дорослих і для парного катання.

13

Відомості.UA
№ 51 (639)

20 - 26 грудня 2012 року
<http://vidomosti-ua.com/>

ЖИТТЯ

Водій курив, пасажери літали, пільговиків ганяли

Один день журналіста «Відомостей» у громадському транспорті Луцька

Закінчення. Початок на стор. 1
Ми сіли у «п'ятнадцятку», що рухалася з проспекту Відродження в бік гіпермаркету «Там-Там». Новою китайською маршруткою їхати довелось вперше. Оцінила наш рідний луцький «Богдан»: автобус значно більший і ширший. У «китайця» ж сидіння незручні — ноги заледве до підборіддя не дістають. Але тим, хто стоїть, іще гірше: зайшов один «солідний» чоловік і зайняв півмаршрутки. Взагалі, склалося враження, що щороку в Луцьку купують усе менші маршрутки. Не знаю, можливо, вони дешевші. Але ж українці — народ не карликовий, а тому питання пасажиромісткості не останнє. Тут би місцевій владі проявити патріотизм і все ж віддавати перевагу тим перевізникам, які купують не мініатюрних «китайців», а наші «Богдани».

Поки думала про незручності автобуса, молода дівчина, що сиділа поруч, вирішила поділитися з подругою новинами про бурхливо проведену напередодні ніч. Ніяк не можу зрозуміти, навіщо у громадському транспорті так голосно розмовляти по телефону, реготати і розповідати про кількість випитого спиртного й інші пікантні подробиці особистого характеру.

Не витримавши тісняви і надто голосного базікання дівчини у ранковий час, вирішила на проспекті Соборності зійти і дістатися до центру міста іншою стороною. Сіла у маршрутку №16. «Сіла» сказано надто м'яко. По-суті, впала на сидіння, коли водій ударив по газах. Склалося враження, що молодик, який був за кермом, працював за схемою «газ — гальма» і йому було абсолютно начхати на пасажирів, які буквально літали у салоні, наступаючи один

одному на ноги. Настрій від цього не поліпшувався.

А тим часом Шумахер луцького розливу ледве не збив чоловіка. Сталося це на зупинці «Станція переливання крові», що на проспекті Волі. Солідний старший пасажир завчасно попередив про необхідність зупинитися. Проте, наближаючись до зупинки, водій чомусь не зменшив швидкість і вирішив не зупинятися позаду 30-ї маршрутки, яка вже перебувала на зупинці, а обігнати її. Та за мить так натиснув на гальма, що навіть ті пасажирів, які сиділи, ледве втрималися у своїх сидіннях. Усе стало зрозуміло, коли побачили чоловіка, який вирішив перейти дорогу попереду «тридцятки». Що, власне, категорично заборонено. Та чоловік, який привіз хліб у магазин, розміщений на зупинці, не надто переймався правилами. За що, зауважу, мало не поплатився життям.

Ближче до обіду ми вирішили з центру доїхати до вокзалу. Ніколи не думала, що добратися у цей мікрорайон Луцька так важко. Маршрутку (а туди йдуть №2 і №4) довелось чекати на зупинці біля ЦУМу хвилин п'ятнадцять. Коли нарешті «четвірка» під'їхала, то до неї кинулася ціла юрба. Переважно людей старшого віку. Проте стало творитися щось неймовірне: жіночка зайшла і вийшла, за нею така ж «процедура» повторив літній чоловік, потім іще одна пані. Все стало зрозуміло, коли сама нарешті потрапила у салон. «Я уже маю п'ять пільговиків», — постійно кричав водій. За мною зайшли два відносно нестарих чоловіки й сказали, що у них чорнобильські посвідчення. Шофер повторив фразу, що пільговиків більше не бере. Чоловіки почали вимагати показати їм тих, хто має пільги, «у на-

турі». Водій сказав щось на кшталт «Вам треба, то самі й перевіряйте». Словесна перепалка тривала декілька хвилин. Чорнобильцям усе ж довелося вийти. А я кинула оком по салону автобуса: їхали в основному старші люди з торбами, очевидно, з ринку. Серед них п'ятеро дійсно могли мати право на пільговий проїзд. Так що скандал, вчинений іще доволі молодими чоловіками, виглядав негарно.

Та на цьому пригоди на маршруті не закінчилися. Я примостила-ся ззаду і мала нагоду спостерігати за всім, що діється у салоні. Переді мною сиділа вагітна жінка з дитиною двох-трьох років. Декілька пасажирів стояли. Жінка майже на самій зупинці біля стадіону подала сигнал,

що їй треба вийти. А виходити вона збиралася через задні двері. Першою вирішила звести дитину. Процедура була довгою, водій, не маючи повноти огляду задніх дверей через пасажирів, що стояли, став закривати двері саме у той момент, коли у проїмі була дівчинка. Дитя почало плакати, а жінка — галасувати, пасажирів кинулись із прокльонами на шофера. Для мамі й доньки все закінчилося добре, хіба що маленька злякалась. А от водія мені стало шкода: у ситуації була винна матуся. Адже вона порушила кілька правил. По-перше, з маленькою дитиною до виходу треба готуватися завчасно і виходити на передні двері. По-друге, першою з салону знову-таки мала вийти жінка і подати руку малечі.

Тоді б водій у дзеркало мав нагоду все побачити й оцінити ситуацію. А так вийшов без вини винуватий.

Ближче до вечора доля «занесла» у салон маршрутки 17а. Сідала біля Старого ринку. На запитання «Коли їдете?» водій сказав, що вже. Зручно примостила попереду поруч із шофером, про що невдовзі дуже пожалкувала. Це «вже» обернулось як мінімум п'ятьма хвилинами. А водій ще й цигарку вирішив запалити. Було щось дуже смердюче. Дихати не було чим. Чоловік же курив і не рушав із місця, аж поки у салоні не набиралося пасажирів. Тоді почав рушати. Але зробити це було не так просто. Хвилини чотири потратив на те, щоби виїхати з зупинки. Складається враження, що зупинка біля Центрального ринку — щось поза Правилами дорожнього руху. І саме виїжджаючи з неї, завжди згадуєш про GPS-навігацію. Коли б вона була, то, можливо, водії маршруток №17, 17а, 16, 8 не робили б біля ринку свою «кінцеву» і не стояли б по п'ять-сім хвилин, створюючи затори. Виїхали з вулиці Глушець, шофер вирішив поглянути ще «трішечки» напроти «Перлини». А потім була «довга» дорога до повероту на Шопена. Маршрутка рухалася надзвичайно повільно. А все через припаркованих з обох боків проспекту Волі легковіки. І куди лише працівники ДАІ дивляться? Тільки приїжджай увечері та штрафуй.

Висновки ж після проведення дня у громадському транспорті такі: різні бувають і водії, і пасажирів. А щоби ніхто нікому не псував настрої, потрібно дотримуватись елементарних правил поведінки у транспорті.

Наталка СЛЮСАР

Луцька молодь обирає активний відпочинок

В суботу, попри хуртовину й мороз, луцька молодь збиралась у парку, щоби пограти в сніжки. Захід відбувався за ініціативи «Типового Луцька». Так називається група, зареєстрована в соціальній мережі «ВКонтакте».

Наша спільнота вже налічує 18 тисяч осіб, — розповів кореспонденту «Відомостей» її адміністратор студент ВНУ Діма Андрусюк. — Ми вирішили, якщо така гарна погода, то чому б не зробити першу збірку наших учасників. Адже з часу створення спільноти, тобто з 9 березня, ми спілкувалися лише через Інтернет. Сьогодні ж зустрілися «в реалі», щоби провести масовий сніговий «батл». Правда, він не надто масовим виходить.

А й справді, сміливих у хуртовину виявилось небагато. Хоча ще через кілька хвилин любителів активного відпочинку побільшало.

— То, може, краще десь у теплому барі за келихом пива посидіти? — перепитую Дмитра.

— Ні, — впевнено відповідає, — ми за здоровий спосіб життя.

— Думаю, що учасники гарно проведуть час і у них буде хороший настрій, — долучається до розмови колега Дмитра Божен Гаврилюк, яка також є однією з засновників «Типового Луцька».

— Ми намагаємося привернути більше уваги до подій, які відбуваються в місті, розповісти про проблеми, які у нас існують, — коротко оповідає мету створення спільноти Божен.

Пізніше всі учасники «сніжок» вишикувалися для пам'ятного фото, утворивши літери «ТЛ», які є на логотипі цієї спільноти. До речі, був на заході й автор розробки логотипа Денис Бобровський.

Людмила ШИШКО

Майже 40% дитячих іграшок в Україні містять токсичні речовини

Майже 40% дитячих іграшок містять токсичні метали понад допустиму норму. Про це розповіла представник Всеукраїнської екологічної громадської організації «МАМА-86» Ольга Цігулева, посилаючись на результати дослідження.

Експерти перевірили 569 зразків забавок на вміст у них токсичних речовин (свинець, кадмій, ртуть, сурма, хром, миш'як). У 38% виявлено не менше одного токсичного металу. 80% іграшок імпортовані з Китаю, однак невідповідність стандартам виявлено і в зразках виробництва країн ЄС.

У свою чергу, перевірка забавок, проведена Держспоживінспекцією, показала, що близько 60% не відповідають стандартам і вимогам до дитячого асортименту.

Вбираючи іграшку своєю малюку, звертайте увагу не тільки на сертифікат, але й на те, чи є знак у вигляді листка конюшини з цифрами внизу, позначки ДСТУ (або ж ГОСТ), ISO, маркування СЕ.

У «Буковелі» влаштували фестиваль для Дідів Морозів і Снігурок

На гірськолижному курорті «Буковель» у вихідні вдруге пройшов міжнародний фестиваль Дідів Морозів і Снігуроньок. Розпочався він одночасним масовим спуском лижників і сноубордистів у карнавальних костюмах.

Офіційно у фестивалі взяли участь 150 Дідів Морозів. Вони змагалися у різноманітних конкурсах, зокрема, на найкраще новорічне вітання, прикрашання новорічної ялинки та найцікавішу гру для дітей і дорослих.

Захід проходив у вигляді своєрідного багатоборства для червононосих змагальників: співати, на лижах спускатися, зі святом вітати. А ще — вживатися у роль рятівника чи кидати ласо на карпатського оленя, брати участь у перегонах на собачих упряжках.

До слова, всі зареєстровані учасники отримали Сертифікат учасника II Всеукраїнського фестивалю Дідів Морозів, а також

право на безкоштовні спуски у день заходу.

